

COLECȚIA **EXAMENE**

Evelina Oprina

– coordonator –

Vladimir Diaconiță, Maria Fodor, Mădălina Jebelean,

Mihaela Cristina Mocanu, Gabriela Rîșnoveanu,

Oana Surdu, Florin Vîlceanu

Teste-grilă

pentru examenele de admitere

în profesiile juridice

Drept procesual civil

Evelina Oprina

– coordonator –

Vladimir Diaconiță, Maria Fodor,
Mădălina Jebelean, Mihaela Cristina Mocanu,
Gabriela Rîșnoveanu, Oana Surdu,
Florin Vîlceanu

Teste-grilă
pentru examenele de admitere
în profesiile juridice

Drept procesual civil

Universul Juridic

București

-2021-

I. Principiile fundamentale ale procesului civil

(art. 5-23 C. pr. civ.)

1. Cu referire la primirea și soluționarea cererilor, următoarele afirmații sunt corecte, cu excepția:

a) judecătorii au posibilitatea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești;

b) niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă;

c) în cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, se va putea încerca soluționarea acesteia în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia și ținând seama de cerințele echității.

2. Dreptul constituțional fundamental la un proces echitabil, în termen optim și previzibil, transpunere a art. 6 par. 1 teza I din Convenția europeană a drepturilor omului și consacrat, totodată, de art. 6 alin. (1) teza I C. pr. civ., este garantat părților litigante:

a) în principal, în faza judecării, scop în care instanța este datoare să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a acesteia;

b) în mod esențial, în faza executării silite;

c) niciuna dintre variantele de răspuns nu este corectă.

3. Principiul legalității se adresează:

a) numai judecătorului;

b) părților litigante;

c) deopotrivă, judecătorului și părților litigante.

4. Selectați afirmația corectă:

a) principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, de aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite;

b) caracterul neunitar al practicii judiciare într-o anumită materie reprezintă o atingere adusă principiului egalității cetățenilor în fața justiției;

c) principiul egalității înseamnă uniformitate, astfel încât existența unor reguli diferite speciale, de fond sau de procedură, apare ca neavenită.

5. Ipoteza în care pârâtul nu formulează o cerere reconvențională împotriva reclamantului în cadrul procesului pornit la inițiativa acestuia din urmă, ci invocă o serie de excepții pe care instanța de judecată le unește cu fondul, fără ca soluționarea acestora să se regăsească în dispozitivul hotărârii pronunțate:

a) nu echivalează cu o încălcare a principiului disponibilității, hotărârea tranșând pretențiile cu care reclamantul a înțeles să investească instanța, prin cererea de chemare în judecată;

b) echivalează cu încălcarea dreptului de dispoziție al părților în procesul civil;

c) este în concordanță cu principiile fundamentale ale procesului civil, în condițiile în care pârâtul este singurul îndreptățit să stabilească limitele apărării și maniera în care va contracara cererea de chemare în judecată.

6. În ceea ce privește actele procesuale de dispoziție:

a) ca manifestări ale principiului disponibilității părților din proces, acestea se impun independent de voința judecătorului, producând în mod necesar și imediat efectele în scopul cărora au fost inițiate;

b) acestea nu se pot face de reprezentant decât în baza unui mandat special ori cu încuviințarea prealabilă a instanței sau a autorității administrative competente;

c) principiul disponibilității nu operează de o manieră absolută, în sensul că acestea vor fi cenzurate de judecător, în baza rolului activ, care le va da eficiență luând act de voința părților ori va dispune continuarea judecării, dacă prin acestea s-ar aduce atingere normelor care ocrotesc un interes public.

7. Din perspectiva principiului disponibilității, alegeți afirmația greșită:

a) obiectul cererii de chemare în judecată nu poate fi schimbat și nici depășit;

b) cu excepțiile prevăzute de lege, temeiul juridic invocat de reclamant poate fi modificat;

c) dreptul de a determina cadrul procesual nu se perpetuează și în cazul căilor de atac.

8. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

a) părțile au obligația să-și probeze pretențiile și apărărilor, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia;

b) părților litigante le este recunoscută îndrituirea de a îndeplini toate actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător;

c) dacă o parte deține un mijloc de probă, judecătorul poate, la cererea celeilalte părți sau din oficiu, să dispună înfățișarea acestuia, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare.

9. Alegeți afirmația corectă:

a) orice persoană este obligată, în orice condiții, să sprijine realizarea justiției, putând fi constrânsă, în caz de sustragere, să-și îndeplinească această obligație, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare și, dacă este cazul, a unor daune-interese;

b) răspunderea pentru prejudiciile materiale și morale cauzate revine părții numai în cazul în care aceasta își exercită drepturile procesuale în mod abuziv;

c) nu se poate reține exercitarea abuzivă a dreptului procesual de a declara calea de atac prin simplul fapt al netimbrării acesteia.

10. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

a) refuzul instanței de a amâna judecata pentru lipsă de apărare justificată prin motive temeinice, neimputabile și amânarea pronunțării în vederea depunerii de concluzii scrise echivalează cu o încălcare a dreptului la apărare;

b) ordonanța președințială pronunțată fără citarea părților în aceeași zi, numai pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților, nu presupune încălcarea principiului dreptului la apărare;

c) instanța poate dispune înfățișarea în persoană a părților, chiar atunci când acestea sunt reprezentate.

11. Constituie o încălcare a principiului contradictorialității:

a) judecarea cauzei la termenul la care partea nu a fost legal citată, dar în prezența și la cererea acesteia;

b) soluționarea cauzei prin reținerea unei excepții, în condițiile în care întregul probatoriu, dezbaterile și concluziile părților au vizat fondul pretențiilor deduse judecății;

c) nepronunțarea instanței asupra unei cereri formulate după închiderea dezbaterilor, prin intermediul concluziilor scrise depuse la dosar.

12. Principiul fundamental al procesului civil care asigură publicitatea reală, contradictorialitatea efectivă a dezbaterilor și exercitarea în condiții optime a dreptului la apărare, făcând posibilă, totodată, exercitarea rolului activ și nemijlocirea, prin crearea posibilității părților de a-și susține cererile și excepțiile, este:

a) principiul publicității;

b) principiul nemijlocirii;

c) principiul oralității.

13. Nulitatea hotărârii intervine în situația:

a) judecării cererii de strămutare în camera de consiliu, și nu în ședință publică;

b) inexistenței unei norme legale derogatorii de la principiul publicității și încălcării acestuia din urmă;

c) judecării conflictului de competență în ședință publică, și nu în camera de consiliu.

14. Alegeți afirmația corectă în legătură cu limba desfășurării procesului civil:

a) cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul de a formula o cerere de chemare în judecată în limba maternă;

b) cetățenii străini și apatrizii care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au obligația de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii prin traducător autorizat, dacă legea nu prevede altfel;

c) cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii.

15. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

- a) pe tot parcursul procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii;
- b) judecătorul are dreptul să asigure respectarea și să respecte el însuși principiile fundamentale ale procesului civil, sub sancțiunile prevăzute de lege;
- c) nu este lovită de nulitate hotărârea judecătorească pronunțată de alt/alți judecător/judecători decât cel/cei care au luat parte la dezbaterile asupra fondului cauzei.

16. Prevederile art. 23 C. pr. civ. referitoare la respectul cuvenit justiției, buna desfășurare a ședinței de judecată, ordinea și solemnitatea acesteia se adresează:

- a) numai părților și apărătorilor acestora;
- b) tuturor participanților la ședința de judecată;
- c) deopotrivă judecătorului și tuturor participanților la ședința de judecată.

17. Selectați afirmația corectă:

- a) judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile;
- b) judecătorul soluționează litigiul ținând seama, între altele, de principiile generale ale dreptului, de cerințele echității și de buna-credință, ori de câte ori legea îi rezervă acestuia puterea de apreciere sau îi cere să țină seama de toate circumstanțele cauzei;
- c) niciuna dintre variantele de răspuns nu este corectă.

18. Principiul rolului judecătorului în aflarea adevărului presupune că:

- a) instanța poate admite, în tot sau în parte, ori poate respinge cererea dedusă judecării, ca nefondată/netemeinică;
- b) instanța nu poate respinge cererea, ca nedovedită;
- c) niciunul dintre răspunsuri nu este corect.

19. Rolul judecătorului în aflarea adevărului constă și în:

- a) îndatorirea de a dispune administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- b) îndreptățirea de a dispune administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- c) posibilitatea de a dispune administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.

20. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

- a) cauza juridică a acțiunii nu poate fi schimbată de instanța de judecată;
- b) lărgirea cadrului procesual, prin introducerea în cauză a unor terțe persoane din oficiu de către instanța de judecată, în cazurile expres prevăzute de lege, precum și în procedura necontencioasă, este o excepție de la principiul disponibilității părților;
- c) în conformitate cu principiul *iura novit curia*, judecătorul face aplicabilitatea normei de drept la situația de fapt.